

کمکی ارزش دارد که خالصانه و به دور از هر منت و انتظار باشد

اصولاً در اسلام ارزش عمل به خلوص نیت است، و گر نه اعمالی که انگیزه‌های غیر الهی داشته باشد، هیچ گونه ارزش معنوی و الهی ندارد.

اصولاً در اسلام ارزش عمل به خلوص نیت است، و گر نه اعمالی که انگیزه‌های غیر الهی داشته باشد، هیچ گونه ارزش معنوی و الهی ندارد.

خبرگزاری مهر - به اذعان صاحب‌نظران و کارشناسان، یکی از راه‌هایی که می‌توان مفاهیم کاربردی و مورد نیاز امروز جامعه را در بین مردم گفتمان کرد و به مسلمات فکری رایج بین مردم تبدیل کرد، حفظ آیات کلیدی قرآن توسط عموم جامعه است. مقام معظم رهبری به حفظ آیات کلیدی و مهمی که دست استعمار سعی در دورنگه داشتن جوامع اسلامی از آنان داشته است تأکید ویژه‌ای دارند.

جهت تحقق قرآنی فریضه جهاد تبیین نیاز به یک حرکت و جریان قرآنی هم‌افزای ملی، با پرچم داری جریان‌های مردمی و حمایت تمام‌قد ظرفیت‌های حاکمیتی و دولتی است. این جریان، در گام اول در ماه مبارک رمضان، جهت ادای فریضه فوری و قطعی جهاد تبیین و تقویت ایمان و امید مردم، به گفتمان‌سازی «زندگی با آیه‌ها» ی قرآن با محوریت ۵۰ فراز از قرآن کریم می‌پردازد. این حرکت فراگیر با بهره‌گیری از رسانه در ابعاد و سطوح گوناگون و با توجه به ظرفیت‌ها و اقتضانات ماه مبارک رمضان که مقارن با تعطیلات نوروزی است، با تقویت حلقه‌های میانی و ظرفیت‌های مردمی حاضر در میدان، به دنبال ایجاد یک حرکت ملی با هم‌افزایی تمام‌ظرفیت‌های مردمی و حکومتی است. در این حرکت، نگاه طیف‌گسترده‌ای از مردم نسبت به قرآن تصحیح می‌گردد. بخشی از مردم با ۵۰ فراز از قرآن کریم که طرحی منسجم از نظام فکری مکتب را ارائه می‌دهد آشنا می‌شوند و به حفظ کردن این آیات تشویق و ترغیب می‌شوند و شاهد کنشگری آنان خواهیم بود، چرا که در گام دوم انقلاب، باید مردم را از صرف استفاده به افاده و کنشگری سوق دهیم.

در این مسیر و جهت اتقان و احکام هر چه بیشتر، با هدف محوریت یافتن نظرات اندیشمندی که نظام اندیشه‌شان بر اساس مبانی قرآنی شکل گرفته و در عین تسلط به مبانی قرآنی، نگاهی به عرصه واقع و عینیت جامعه نیز در آنها وجود دارد،

طرح زندگی با آیه‌ها در صدد است که عموم مردم را با مفاهیم آیات منتخب بیش از پیش آشنا کند و خبرگزاری مهر در مجموعه مطالب «زندگی با آیه‌ها» آیه منتخب هر روز به صورت تفصیلی صوتی و تصویری و مکتوب با بیان استاد محمدعلی انصاری مفسر قرآن کریم به تفسیر این آیات می‌پردازد.

بیستمین قسمت آیه ۹ سوره انسان است که خداوند می‌فرماید: «إِنَّمَا تُطْعَمُونَ لِرِجَالِكُمْ لَا تَلْبَسُونَ عَلَيْهِمْ لِبَاسًا حِزْبًا وَلَا تَشْكُرُونَ» (و گویند) ما فقط برای رضای خدا به شما طعام می‌دهیم و از شما هیچ پاداش و سپاسی هم نمی‌طلبیم!

در این آیه نکاتی دارد که از آن چنین استخراج می‌شود:

این آیه چهارمین عمل برجسته ابرار را اخلاص می‌شمرد، و می‌فرماید: آنها می‌گویند: «ما شما را تنها به خاطر خدا اطعام می‌کنیم، و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم» (انما نطعمکم لوجه الله لا نريد منکم جزاء و لا شکورا).

این برنامه منحصر به مسأله اطعام نیست که تمام اعمالشان مخلصانه و برای ذات پاک خداوند است و هیچ چشمداشتی به پاداش مردم و حتی تقدیر و تشکر آنها نیست و اصولاً در اسلام ارزش عمل به خلوص نیت است، و گر نه اعمالی که انگیزه‌های غیر الهی داشته باشد، هیچ گونه ارزش معنوی و الهی ندارد.

* کمال واقعی زمانی است که نیکی در انسان نهادینه شود. (تمام کمالات با فعل مضارع که نشانه استمرار فعل است، آمده است.) یُطْعَمُونَ ، یَخَافُونَ ، یُؤْمِنُونَ ...

* اطعام و انفاق زمانی ارزش بیشتر دارد که شیء انفاق شده، مورد نیاز و علاقه انسان باشد. یُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلٰی حَبِئِ

* اسلام، حامی مستمندان و یتیمان و اسیران است. وَ یُطْعَمُونَ الطَّعَامَ & hellip; مِسْکِینًا وَ یتِیمًا وَ اَسِیرًا

* گروهی طعام را دوست دارند و گروهی اطعام را. يُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰی حُبِّهِ

* اطعام، زمانی ارزش بیشتری دارد که از خود و با دست خود باشد. تُطْعِمُكُمْ

* کمکی ارزش دارد که خالصانه و به دور از هر مَنّت و انتظاری باشد. تُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ

* آنچه به عمل ارزش می دهد، انگیزه خالصانه و اخلاص در عمل است.

* نیکان، نه تنها با زبان درخواست تشکر ندارند، بلکه در دل هم به فکر تمجید و تشکر نیستند. لا تُرِيدُ … شُكُورًا

* گرچه ابرار انتظار پاداش ندارند ولی مردم نباید بی تفاوت باشند. در آیه ۲۵ سوره قصص می خوانیم: حضرت شعیب دخترش را فرستاد تا پاداش سقایی و آب دادن حضرت موسی را بپردازد. إِنَّ أَيْدِي دَعْوٰك لَيَجْزِيْكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ

* گذشتن از پاداش، به تنهایی نشانه اخلاص نیست، بلکه گذشتن از تمجید و تشکر نیز لازم است. لا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا

* وفای به نذر واجب است و کسی که به نذر خود وفا نکند، از قهر الهی بترسد. يُؤْفَوْنَ بِالَّذِي رَآهٖمْ وَ يَخَافُونَ يَوْمًا

* اگر کاری برای خدا باشد، فقط از قهر او می ترسیم، نه مردم. نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا